

paul

Een officieuze institutionele geschiedenis
door de handen van Paul van Gennip

An unofficial institutional history through
the hands of Paul van Gennip

Sofía Hernández Chong Cuy

Melly en Paul

p. 13

Reyn van der Lugt

Pauls vormende jaren

p. 65

Moosje M. Goosen

Een dag met Paul

p. 117

Nathalie Zonnenberg

Paul en de zeven directeuren:
een institutionele geschiedenis

p. 173

**Moosje M. Goosen en
medewerkers Melly**

Een gedicht over Paul

p. 269

Roland Groenenboom

PAUL:

Pragmatisch,

Aandachtig,

Uniek,

Loyaal

p. 285

Vivian Sky Rehberg

Een brief voor Paul

p. 351

THE KOKRA FAMILY

Een foto-index

Furniture p. 405

Maquette p. 413

Loved objects p. 419

Tools p. 425

DIY p. 435

Other p. 443

Soft p. 451

Institute p. 457

Machines p. 469

Begunstigers p. 499

Medewerkers p. 505

Colofon p. 511

403_office

Typisch zo'n bakje dat ik weg zou gooien als ik nog een bakje van Het Goed zou hebben. Die gele modelbouwverf is nog van Gé Beckman geweest.

CONTENTS

Sofía Hernández Chong Cuy

Melly and Paul

p. 35

Reyn van der Lugt

Paul's Formative Years

p. 87

Moosje M. Goosen

A Day with Paul

p. 141

Nathalie ZonnenbergPaul and the Seven Directors:
An Institutional History

p. 219

**Moosje M. Goosen and
Melly's Team**

A Poem about Paul

p. 269

Roland Groenenboom

PAUL:

Pragmatic,

Attentive,

Unique,

Loyal

p. 315

Vivian Sky Rehberg

A Letter for Paul

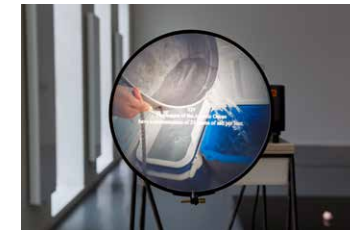
p. 369

THE KOKRA FAMILY

A Picture Index

Furniture p. 405**Maquette** p. 413**Loved objects** p. 419**Tools** p. 425**DIY** p. 435**Other** p. 443**Soft** p. 451**Institute** p. 457**Machines** p. 469**Funders** p. 499**Staff** p. 505**Colophon** p. 511**152_cellar**

Even een haspeltje. Die is blijven staan bij een verbouwing,
wij gaan zo niet om met ons materiaal.

Oscar Santillán, *Para | Fictions*, 2016
© Aad Hoogendoorn

459_office

De kokosnoten zijn van Freek Wambacq, en de brandwerende manchetten die heb jij line nog om de buizen gedaan. Rechts geperste kartonnen verpakking, vanwege de esthetiek bewaard. Boven drie borduuringen voor het werk van Oscar Santillán. Die zaten op een stokje voor een diaprojector en zo kreeg je een klein rond schermje. Deze zijn overgebleven en niet gebruikt in het werk. De perspex opruimbak is een productie van Gé Beckman.

Laure Prouvost, *Para | Fictions*, 2017 © Kristien Daem

33_cellar
Gekocht voor Laure Prouvost, ruimte met barkrukken,
zwarte wodka-bar.

sofía

392_office

Lijmkam, andere zijn folieaandrukkers, ook die erboven ligt. Goudkleurige komen van Angela Bulloch want die hebben een bepaalde zachtheid. Iedereen had er één met zijn eigen naam erop.

Melly en Paul

door **Sofía Hernández Chong Cuy**

Dit boek gaat over een kunstwerker. Zijn naam is Paul van Gennip, hoewel hij zichzelf altijd simpelweg voorstelt als 'Paul'. Ja, Paul is een uniek persoon, een unieke ziel. Hij is voorbeeldstellend, vooral in zijn bereidwilligheid. Hij is standvastig, en van zijn langdurige loopbaan in ons instituut kunnen we misschien wat leren. Via Paul kunnen we iets begrijpen van de veranderingen die plaatsvonden binnen hedendaagse kunstinstellingen en de weerslag daarvan op hun medewerkers. Paul werkte 34 jaar bij Kunstinstituut Melly, ons instituut, voorheen bekend als Witte de With Centrum voor Hedendaagse Kunst. Zijn pensioen is de aanleiding voor dit boek.

Paul was vanaf de oprichting betrokken bij ons instituut. In 1990 openden we de deuren voor ons publiek. Paul is met pensioen vanaf eind april 2024, precies wanneer ons instituut een belangrijke

220_cellar

Left-over bureaulampen, ze zijn allebei gebruikt.
De eerste is nog een tekentafellamp.

transformatieperiode afsluit. In die periode stonden onze naamsverandering en daarmee gepaard gaande structurele veranderingen in ons instituut centraal. Onderdeel van deze transformatie is ook het vertrek van onze huidige huurder – TENT, het platform voor lokale kunstenaars – en de komst van nieuwe huurder Hiphophuis – een organisatie gewijd aan het bevorderen van de hiphopcultuur. Samen met de opvolging van Paul betekent dit voor ons dat er echt een periode vóór en een periode na hem is.

Paul zal je altijd vertellen dat ons gebouw prachtig is. En dat is het ook, op zijn eigen manier. Het biedt genoeg ruimte voor onze eigen tentoonstellingen en programma's, plus die van onze culturele huurders en samenwerkingspartners. Als je Paul verder laat vertellen, of stukken leest over de geschiedenis van ons instituut, dan zul je te weten komen dat Melly in de vroegste jaren het pand deelde met een school, en dat we ons gebouw in 1997, toen de school naar een andere plek in de stad verhuisde, kochten van de gemeente Rotterdam. Melly heeft het gebouw altijd gedeeld.

Stel je nu al die mensen voor die hier geleerd hebben, in dit gebouw waar Paul het grootste deel van zijn leven doorgebracht heeft. Stel je de vele veranderingen van de ruimtes voor. Alle mensen die Paul hier heeft zien komen en gaan. Alles wat hij hier ervaren heeft. Al die keren dat hij iets verplaatst heeft. Paul herinnert het zich vrijwel allemaal. Als je hem langer laat vertellen, dan hoor je hem waarschijnlijk ook over een timmerman met de naam Gé en over een cultureel ondernemer genaamd Chris. Over het veranderende Rotterdam en de internationalisering. Over de buurt en de buurt- en stadsgenoten.

Melly is altijd een ruimte in relatie mét geweest, waardoor we haar kunnen zien als een eigen persoonlijkheid. Haar relatie met Paul is er altijd geweest, net zoals hij er altijd voor haar is geweest, hoewel soms onopgemerkt. Paul werkt namelijk graag achter de schermen. Dat verklaart de stevast terugkerende 'Waar is Paul?'-momenten. Dat Pauls collega's en vrienden die vraag vaak uitspraken, getuigt van zijn enigszins onzichtbare, maar onmiskenbaar belangrijke rol binnen Melly.

185_cellar

Oei weet ik echt niet, mee verhuisd van de Pelgrimsstraat. Als je het aansluit op een speaker werkt het niet, hoort bij een speciaal apparaat van 110 Volt.

Als je Paul echt zou gaan zoeken, dan zou je hem achter zijn bureau kunnen vinden, achter het schild dat zijn computerscherm was. Werkend in stilte. Een betaling voor een kunstenaar aan het voorbereiden of een begroting voor een kunstenaar of curator aan het controleren; een ontwerp aan het schetsen; het opbouwschema aan het voorbereiden en de benodigde spullen daarvoor aan het bestellen; of aan het corresponderen met een collega die om advies verlegen zit en die, nu we het er toch over hebben, ook graag een stuk gereedschap zou willen lenen.

En als Paul niet achter zijn bureau zat, dan was hij wel ergens in het gebouw. Iets aan het repareren. In de werkplaats een tentoonstellingsmaquette of een vitrine aan het maken. Iets aan het bouwen. Hij zou natuurlijk ook gewoon buiten kunnen zijn. De entree aan het schoonmaken. De aan- en afvoer aan het regelen van een kunsttransport, materialen of meubels. Op het dak was hij aan het manoeuvreren met de glazenwasinstallatie, een daklicht aan het afdekken of een gat aan het dichten. Noem maar op. Paul was er.

Zo goed en zo kwaad als het ging hebben we het maken van dit boek binnen Melly benaderd als een curatorieel project. Op basis van een rizomatisch, niet-lineair concept en verschillende fases, naast vele gesprekken met evenzoveel mensen aan de gesprekstafel. Het kostte al met al meer werkuren dan voorzien. Maar concreet bestaat het project uit vijf onderdelen – verhalen, dingen, gedachten, wegen en mensen – één voor elke vinger van Pauls hand, zodat we duidelijk kunnen aftellen terwijl ik dit toelicht. En op Pauls verzoek doe ik dat beknopt.

Verhalen

Ons project *PAUL* begon in 2022 met het professioneel vastleggen van getuigenissen. Er vonden opnamesessies plaats met sleutelfiguren rondom Melly en Paul. Hieronder waren alle voormalige directeuren van het instituut: Chris Dercon, Bartomeu Marí, Catherine David, Hans Maarten van den Brink, Nicolaus Schafhausen, Defne Ayas en ikzelf, Sofía Hernández Chong Cuy. Ook kunstenaars met wie tentoonstellingen zijn georganiseerd deden hun verhaal, net als (oud-) medewerkers en bestuursleden; van tentoonstellingsopbouwers tot

curatoren en onze accountant: Valentijn Bijvanck, Pierre Bismuth, Amira Gad, Jessy Koeiman, Frank van der Noll, Willem de Rooij, Hans Tutert-Smits en Kees Weeda. Pauls vrouw, Arja, nam ons mee in haar perspectief; Melly gezien door de ogen van het thuisfront. Audio-opnames en transcripties van de getuigenissen zijn nu onderdeel van het archief van het instituut, dat op afspraak te bezoeken is.

Dingen

Paul verzamelt 'conversation pieces'. Hij bewaarde honderden voorwerpen in en rond Melly, ze stonden op een plank, waren weggestopt in een kast, hingen aan het plafond, of lagen op zijn bureau. Sommige waren ooit onderdeel van een kunstwerk of een tentoonstelling. Andere vormden een breed scala aan materialen of gereedschappen 'met potentie'; spullen die nog wel eens van pas zouden kunnen komen. Ik noem het 'conversation pieces' omdat Paul van elk voorwerp in Melly de herkomst en een passende anekdote kent. De betekenis van de afzonderlijke spullen ligt duidelijk in het verhalende; niet door ze te rubriceren, maar door bestudering en storytelling onthullen ze hun waarde. Tijdens het proces van Pauls opvolging kwamen vaak vragen naar boven: Bewaren we dit? Gooien we het weg? Verkopen? Of neem jij het mee, Paul? En steeds werden die vragen met een herinnering beantwoord.

Dit boek is een eerbetoon aan deze verzamelpraktijk. Het is geïllustreerd door THE KOKRA FAMILY, een collectief bestaande uit line kramer, al jaren Melly's hoofdvoorbereider en technicus, en marjolijn kok, onze archivaris. We vroegen het duo om Pauls grote verzameling spullen in en rond het instituut vast te leggen. Het duo maakte eerder al op tekst en beeld gebaseerde inventarissen, en kunstprojecten rondom indexeren. Deze nieuwe opdracht zouden ze samen met hun baas, Paul, gaan uitvoeren. Ze kregen carte blanche om de kaders af te bakken: wat is persoonlijk, wat behoort tot het instituut, wat is geen van beide en moet plaatsmaken voor iets anders, nieuw of anderszins. THE KOKRA FAMILY ontwikkelde het project in 2022-2023 en selecteerde en fotografeerde in die periode honderden objecten. Ze spraken ondertussen met Paul over de voorwerpen, om ze te duiden en de context te vangen. Hieruit werden de bijschriften voor de foto's gedestilleerd.

510_office

Ja kijk, reservelampen met en zonder behuizing, die laatste zijn veel duurder, met die andere moet je prutsen.

Gedachten

Dit boek bevat drie poëtische bijdragen. Twee hiervan zijn afkomstig van de bedreven schrijvers Moosje M. Goosen en Vivian Sky Rehberg. De derde is een gezamenlijke tekst van Moosje en het team van Melly. Melly prijst zich gelukkig met Moosje en Vivian, die ons al geruime tijd als bezoekers weten te vinden en die in de afgelopen jaren ook regelmatig actief een bijdrage leverden aan ons programma. Voor hen, maar ook voor vele anderen die het instituut goed kennen, is Paul meer gespreksonderwerp of mythe dan gesprekspartner of medewerker.

Moosje koos ervoor om Paul te schaduwen als basis voor haar tekst. Ze nodigde daarnaast het team uit om ideeën over Paul te delen, naar aanleiding waarvan ze een gedicht maakte. Op haar beurt schreef Vivian Sky Rehberg een meerstemmige brief aan Paul. Als bron voor haar epistel gebruikte ze eerste indrukken en getuigenissen van voormalige directeuren.

Deze verschillende bijdragen brengen jou als lezer dicht bij zowel Melly als Paul. Door een beeld te schetsen van onze omgeving en de alledaagse gebeurtenissen daarbinnen, maken ze zichtbaar hoe het micronarratief het verschil maakt: het verhaal schuilt in de details. En de details doen er ook daadwerkelijk toe. Ik licht hier graag toe waarom we besloten dat een traditionele jubileumpublicatie in dit geval niet op zijn plaats was. Meer dan welke grootse succesverhalen over personen of instituten dan ook drukt de focus op het alledaagse hier vooral uit hoe belangrijk vastberadenheid is voor een kunstwerker.

Wegen

Drie andere bijdragen in dit boek zijn geschreven door de mensen met wie Paul enige tijd heeft samengewerkt, en die altijd contact met hem hebben gehouden. Deze bijdragen verhalen over professionele loopbanen van zowel mensen als instituten. Reyn van der Lugt schrijft over de vroege, vormende jaren van Paul en het ontluikende culturele landschap van Rotterdam, vlak voordat ons instituut werd opgericht. Zijn tekst biedt enige context bij de ontwikkelingen: van wat er ten grondslag lag aan de oprichting van Melly, tot de omstandigheden die leidden tot verschillende rollen in de kunstwereld, waaronder de rol die Paul nam, aannam of creëerde. Nathalie Zonnenberg schrijft

over Pauls rol in relatie tot ieder van de zeven directeuren met wie hij werkte, vanaf de oprichting van het instituut tot zijn pensionering. Of hij nu actief was als uitvoerder van kunstwerken, als tentoonstellingsontwerper, als voorman van de opbouw, of als adjunct-directeur; Paul was altijd betrokken bij de kernactiviteiten van Melly. Nathalie maakt ook de verschillen tussen de afzonderlijke directietermijnen enigszins invoelbaar, want het instituut zag er telkens anders uit en functioneerde ook anders. Roland Groenenboom schrijft een persoonlijk stuk, waar hij Pauls stem doorheen weeft en waarin hij hun levens en keuzes kriskras door institutionele gebeurtenissen en programma's laat lopen. Roland weet de karakteristieke werkcultuur die Paul koestert in Melly, en vice versa, levendig te portretteren.

Mensen

Aan dit project hebben vele mensen bijgedragen die ik graag wil noemen. Allereerst Paul, die ermee instemde om herinneringen, gebeurtenissen en relaties op te graven die iets zeggen over zijn loopbaan en ontwikkeling. Zelfs binnen een project dat voor hem en over hem bedacht werd, werkte hij onvermoeibaar door. Bedankt daarvoor, Paul, maar ook voor je decennialange inzet voor Melly. Je maakt deel uit van onze geschiedenis en ik hoop dat je altijd deel zult blijven uitmaken van ons heden en onze toekomst.

Tijdens de twee jaar waarin aan dit project werd gewerkt was Wendy van Slagmaat-Bos hoofdcoördinator. Dat zij ervoor zorgde dat het project zich bleef ontwikkelen, ook te midden van andere programma's en gebeurtenissen, daar ben ik haar enorm dankbaar voor. Harriet Foyster en Milou van Lieshout ondersteunden bij de redactionele coördinatie van het project gedurende de afrondende fase in 2024, en deden dit met verve. Namens Melly dank ik de betrokken kunstenaars, auteurs en de boekontwerpers van 75B, die de tijd hebben genomen om getuigenissen te delen of die een originele bijdrage hebben geleverd voor Paul – de persoon en het boek. Tot slot wil ik het Jaap Harten Fonds bedanken, alsmede de vele mensen die een bijdrage doneerden en dit boek mogelijk maakten, en in het bijzonder dank ik Sarah van Overeem-van der Tholen voor haar inzet om dit crowdfunding-traject samen met het team van Creative Funding in goede banen te leiden.

409_office

Oh, meurt als de hel. Voor een tentoonstelling waar in de hoeken verdamers met luchten stonden. Maar niet deze olie, die was verschrikkelijk, ruikt naar vis.

Dit herinnert me eraan dat het belangrijk is om de titel van dit boek, *PAUL*, nader toe te lichten. De keuze voor de naam van een persoon is toepasselijk, omdat ons werk over mensen gaat. We spreken vanuit de eerste persoon om het belang van micronarratieven te benadrukken, en we kozen voor ‘Paul’ omdat de persoon Paul immers de reden was voor dit boek. Gewoon *Paul*, omdat hij zich, zoals ik al zei, op die manier voorstelt, zowel formeel als informeel. Kortweg *Paul*, net zoals bij ons: onze naam is Kunstinstituut Melly, maar de meeste mensen noemen ons Melly. Al moet ik dit benadrukken: Paul wijkt af van de Melly waar wij naar vernoemd zijn, namelijk *Melly Shum Hates Her Job* van Ken Lum. In tegenstelling tot Melly houdt Paul van zijn werk.

Dus dit is een boek over Paul, die het grootste deel van zijn leven bij ons instituut heeft gewerkt. Die Melly hielp te worden wie ze is, telkens opnieuw. Want Melly is een kunstinstituut dat door de jaren heen is veranderd, en als er iemand is die weet van haar vele transformaties, dan is dat Paul, die je al dan niet kent, maar wiens werk de afgelopen 34 jaar misschien door jou, maar zeker door velen, bij Melly is ervaren.

Dit boek gaat over een Paul die jij misschien ook ooit was, of die jij tegenwoordig bent, op een andere plek, of die je ooit zult worden. Er zijn nog andere mogelijkheden: dit boek gaat over een Paul die je misschien ergens van kent, een hij, een zij of hen van toen of van nu. Hoe dan ook, dit boek viert het leven van een toegewijde kunstwerker die achter de schermen actief was om onnoemelijk veel dingen te laten gebeuren en onnoemelijk vele anderen te laten schitteren.

45_cellar

Onderstel, horen nog een blad en poten bij. Een standaard keukentafel met uitschuifbaar blad, klassiek model met formica blad en zwarte rand. Is wel in shows gebruikt. Via via binnengekomen.

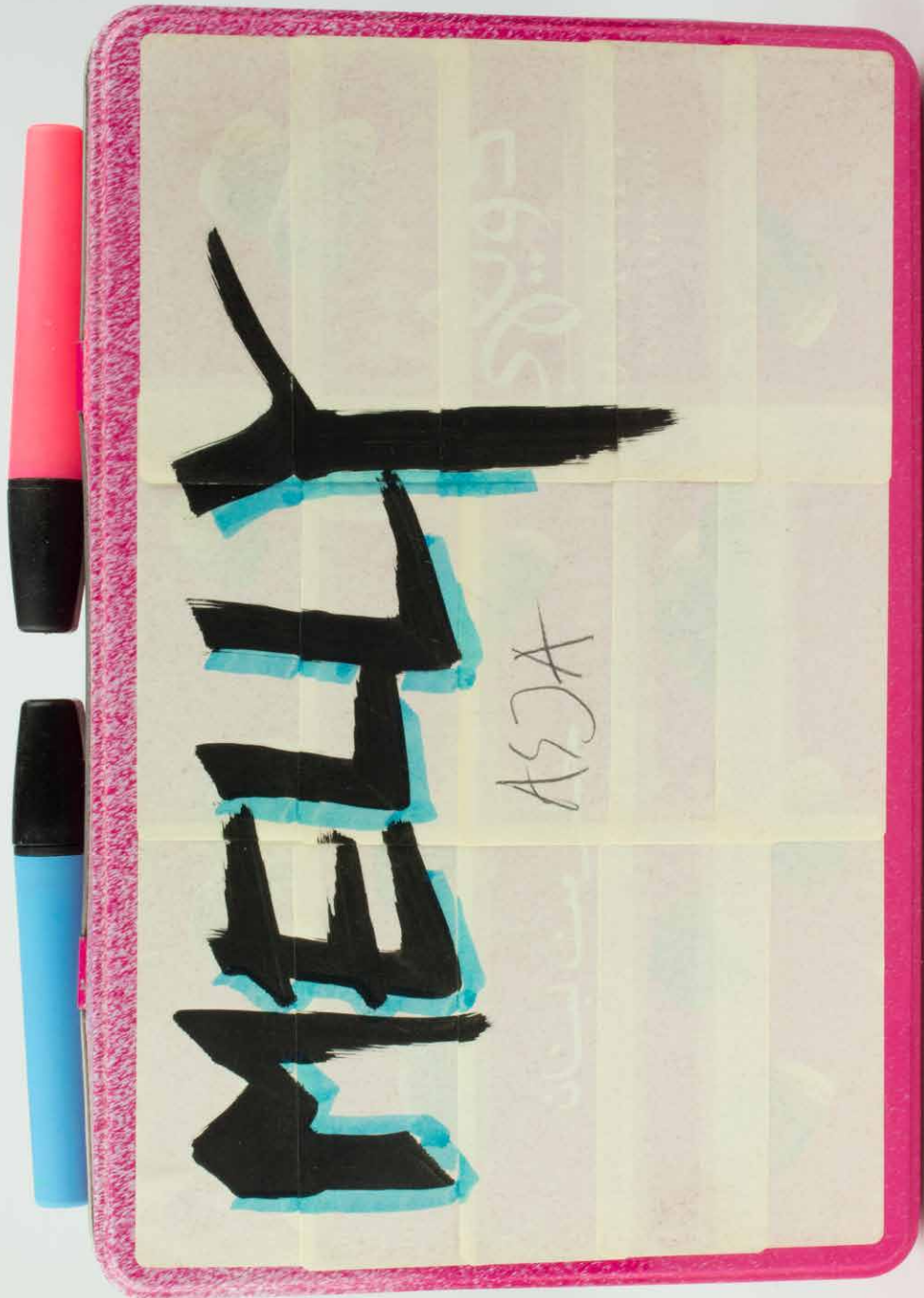
**We hebben ooit
van deze korte zo'n
Buckminster Fuller
dome gebouwd in
Brussel (Biënnale).**

Buckminster Fuller in Brussel Biënnale, 2008 © Loes van Gennip

267_cellar

Dat zijn gewoon reeds eerder gebruikte tl-balken die wachten op hergebruik. We hebben ooit van deze korte zo'n Buckminster Fuller dome gebouwd in Brussel (Biënnale).

Opening Melly cantina, 2019 © Aad Hoogendoorn

511_office

Dit was van voordat we Melly heetten. Beneden in MELLY (*Untitled*) hadden ze klein cash geld met overzichtten. Dat koffertje zit er vol mee. Er staat Asja op, want ten tijde van Heba werkte Asja beneden en ik kon haar naam niet onthouden en zo lukte het wel.

miscellaneous

sofía

449_office

Glazen bol, die komt van Willie Stehouwer toen die bij TENT wegging, kreeg toen ook het schuurtje. Voornamelijk een mooie bol.

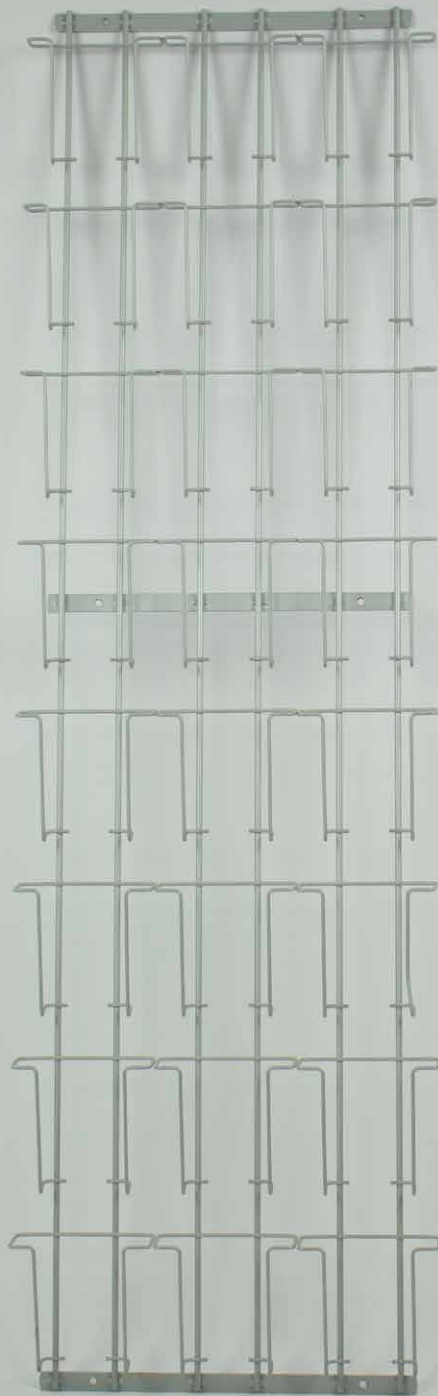

Melly and Paul

by **Sofía Hernández Chong Cuy**

This book is about an art worker. His name is Paul van Gennip, although he always introduces himself simply as Paul. Yes, Paul is a unique person, and I say this as it pertains to his soul. He is exemplary, too, and I mean this especially in terms of his willingness. He is steadfast, and the story of his long-held position here can perhaps teach us a thing or two. Through Paul, we may be able to grasp the changing roles of workers and institutions of contemporary art during the past thirty-four years. This is the amount of time Paul has worked at Kunstinstituut Melly, our institution, formerly known as Witte de With Center for Contemporary Art. His retirement is the reason for making this book.

Paul was involved with Melly right at its foundation. We first opened the doors to the public in January 1990. He retired from here in April

2024, just as our institution closes a major period of transition. Our renaming and accompanying structural changes have been central during this period. This transition likewise includes the departure of our longtime tenant – TENT, an art gallery for local artists – and the arrival of a new tenant – Hiphophuis, an organization specially devoted to hip-hop culture – into our building. All this in addition to Paul's succession has marked a before and after for him and for all of us.

Paul will tell you anytime that our building is beautiful. It is, in its own way. It is also large enough to house our own exhibitions and program, that of our cultural tenants, plus that of collaborators. If you listen to Paul further, or read earlier pieces on our institution's history, you will learn that during Melly's first years, this very building was shared with a public school. Soon after, you will likely find out that we purchased our building from the municipality of Rotterdam in 1997, once the school had relocated elsewhere in the city. Since the beginning, Melly has always shared its space.

Now, imagine the many people who have learned in this building, where Paul has spent most of his life. Picture the many room transformations. The many times Paul has seen people come and go from here. The many experiences he has lived here. The many times he has moved things around. He remembers pretty much all of them. If you continue listening, you will also likely hear from him about a carpenter named Gé, about a cultural entrepreneur called Chris. About a changing Rotterdam and internationalization. About the local, and the locals.

Melly has always been a space in relation, so much so that we can see her as a character herself. Her relationship with Paul has been there all along, just as he has always been there for Melly, too, even if unnoticed at times. See, Paul liked working behind the screens. This is probably why there was always a "Where's Paul?" moment. That this question was often voiced by his peers and friends is telling of a certain interest to acknowledge the somewhat invisible but ever important role Paul played at Melly.

If you really looked around, you could find Paul crouched at his desk, behind the shield that was his computer screen. Working in silence. Preparing the payment of an artist fee; or figuring out a budget for

them, or for a curator; or sketching a design; or drafting the install schedule and buying materials for it; or corresponding with a colleague who asked for a piece of advice and, now that we're at it, they'd figure, for a piece of equipment to borrow too.

And if Paul wasn't at his desk, he was somewhere in the building. Fixing something. In the workshop, making a maquette for an exhibition or preparing a vitrine for one of the displays. Building something. He could also be just outside, of course. Cleaning the entrance. Bringing in or taking out an art shipment, materials, a piece of furniture or two. If he was up on the roof, he was maneuvering the window-cleaning cradle, covering a skylight, fixing a hole. You name it. Paul was there.

For better or worse, the making of this book was treated as a curatorial project at Melly. It involved a rhizomatic concept and different phases, in addition to much discussion and many people around a table. It also involved more work hours than originally foreseen. But to the point, the project conceptually consists of five parts – Stories, Things, Thoughts, Paths, and People – one for each finger of Paul's hand, so we can make a clear countdown as I explain, and, at his plea, do so concisely.

Stories

Our *PAUL* project began in 2022 with the professional recording of oral histories. The recording sessions were conducted with key individuals connected with Melly and with Paul. These included all former directors of the institution: Chris Dercon, Bartomeu Marí, Catherine David, Hans Maarten van den Brink, Nicolaus Schafhausen, Defne Ayas, and myself, Sofía Hernández Chong Cuy. Sessions also included artists who had participated in the program, as well as past and current team and board members whose responsibilities ranged from installers to former and current curators and our accountant: Valentijn Bijvanck, Pierre Bismuth, Amira Gad, Jessy Koeiman, Frank van der Noll, Willem de Rooij, Hans Tutert-Smits, and Kees Weeda. Paul's wife, Arja van Gennip, also shared her side of things, a view of Melly experienced from home. Audio recordings and transcriptions of these oral histories are now part of the institution's archive, which is accessible by appointment.

Things

Paul is a collector of conversation pieces. He kept hundreds of things at and around Melly, whether nestled on a shelf, hidden in a cabinet, hanging from the ceiling, or lying on a desk. Some of these are pieces of artworks or exhibition displays. Others make up the wide array of materials and tools “of potential”; things that could come in handy one day. It is because Paul recalls the source and surrounding anecdote of each single thing in Melly that I call his collection of things conversation pieces. Clearly, the meaning of each of these things resides in narrative; their value can be best understood not after cataloging but after study and storytelling. There were always questions raised during Paul’s succession process: Do we keep this? Throw it away? Sell it? Or, Paul, do you take it? And each question was met with a memory.

This book honors this collecting practice. It is illustrated by THE KOKRA FAMILY, an artist duo composed of Melly’s long-time art preparator and technician, line kramer, and our archivist, marjolijn kok. We commissioned the duo to document this vast collection of Paul’s things around the institution. In the past, they had created image- and text-based inventories and art projects around the act of indexing. This new commission would be made in partnership with their boss, Paul. Together, they had carte blanche to negotiate categorizing criteria and to distinguish what is personal, what is institutional, what is neither, and what we must let go of to make space for something else, new or otherwise. THE KOKRA FAMILY spent 2022–2023 developing the project, which involved selecting and photographing hundreds of items. It also involved speaking with Paul about these conversation pieces to make sense of them and their contexts, from which the accompanying image captions were articulated.

Thoughts

There are three poetic pieces in this book. Two of these commissions come from great writers, Moosje M. Goosen and Vivian Sky Rehberg; the third is a more collective endeavor made by Moosje with Melly’s team. Melly has been fortunate to have Moosje and Vivian as recurring audience members for quite some time, and also as frequent collaborators in more recent years. For them, as for several others who know the institution well, Paul has been more a topic or myth than an interlocutor or collaborator.

Moosje chose to shadow Paul before writing her text. She also invited the team to share something like their terms of engagement with Paul. From the latter came the poem. For her part, Vivian writes a multi-vocal letter to Paul. Her epistle is penned from the basis of first impressions and of oral histories from former directors.

These different kinds of thoughts use descriptiveness to bring you, the reader, closer to both Melly and Paul. Picturing our environment and the casual exchanges therein, the contributions by these authors highlight how micro-narrative – that feeling that “it’s in the details” – is what makes a difference. Indeed, the details matter. Here, I want to bring forth how we decidedly intended to move away from making a conventional jubilee publication. The focus on the everyday expresses more the importance of determination for an art worker than any grand narratives about the celebrated achievements of a person or an institution.

Paths

This book presents three other texts penned by people who worked with Paul at one point or another, and who have been in touch with him since. These contributions come to narrate professional trajectories of both people and institutions. Reyn van der Lugt writes about the early, formative years of Paul and Rotterdam’s budding cultural landscape, just before our institution was founded. His text provides one with a sense of context, from what inspired the making of Melly to the circumstances that came to shape certain roles in the art field, like the ones Paul has taken, adapted, or created. For her part, Nathalie Zonnenberg writes about Paul’s role in relation to each of the seven directors he worked with at Melly, from the institution’s foundation and until his retirement. Whether performing as an art fabricator, exhibition designer, building manager, or deputy director, Paul always played a role in Melly’s core activities. Through Nathalie’s text you may also be able to grasp the differences between each director’s tenure, for the institution looked and worked differently each time. Roland Groenenboom pens a personal piece, interweaving Paul’s voice throughout, and crisscrossing their lives and choices with institutional happenings and programs. Roland vividly portrays an emblematic work culture fostered in Melly by Paul, and vice versa.

People

There are many people who shaped this project, whom I would like to acknowledge. First and foremost is Paul, who agreed to go into the depths of time and place to excavate memories, events, and relations that spoke of his trajectory and development. Even in a project made about him, he worked indefatigably. Thank you for that, Paul, as much as for your decades of service to Melly. You are part of our history, and it is my hope that you always have a part in its now and its future.

For the two years that this project was in development, the lead coordinator was Wendy van Slagmaat-Bos, who I thank enormously for ensuring that the work developed through time and amidst many other programs and happenings, too. Harriet Foyster and Milou van Lieshout assisted in the editorial coordination of the project in its last stretch, in 2024, and did so beautifully. On behalf of Melly, I thank the participating artists, authors, and the book designers at 75B, of this project, who took the time to share an oral history or who contributed here an original work for Paul – the person and the book. Finally, I want to thank the Jaap Harten Fund, and all the people whose generous donations through the crowdfunding campaign made this book possible, and no less to Sarah van Overeem-van der Tholen for having led this effort, with the team of Creative Funding.

This reminds me of the importance of speaking about the title of this book, *PAUL*. It's a proper name, a person's name, because our work is about people: the voice in this piece is in first person to highlight the importance of micro-narratives, and because Paul the person was ultimately the reason for this book. Just *Paul* because, as I noted, he presents himself that way, whether casually or formally. Just *Paul*, in a similar manner to us: our name is Kunstinstituut Melly, but most people call us Melly. Which brings me to clarify: Paul is unlike the Melly from our namesake, *Melly Shum Hates Her Job* by Ken Lum. Paul loves to work.

411_office

Topper: antigriffitispray, nooit geprobeerd want als je een bescherm laag aanbrengt, gebruiken ze nog sterkere verf die je er niet meer afkrijgt. Het enige dat werkt, is snel overschilderen. Dikke bleek, tegen de urine die vooral bij de werkplaatsuitgang ligt na het weekend. Paraffine-olie en bijenwas, om keramiek te laten glimmen.

So, here, a book about Paul, who, to date, has worked most of his life at Melly. About a person who made Melly part of his life. A person who helped Melly become who she is, again and again. For Melly is an art institution that has changed over the years, and if there is someone who knows about her many transformations, that person is Paul, who you may or may not know, but whose work has been experienced perhaps by you, for sure by many, at Melly during the past thirty-four years.

This book is about a Paul who you may also have been sometime, or, who you are nowadays at another place, or, who you may one day become. There are other possibilities to consider: this book is about a Paul who you may know from somewhere; a he, she, or they of then or of today. Whatever the case, this book celebrates the life of a devoted art worker, active behind the scenes to make so many things happen, and so many others shine.

10_cellar
Simpel stapelstoel, op de rommelmarkt bij Timotheüs
in Charlois; vijftien gulden voor de hele set.

COLOFON / COLOPHON

Hoofdredacteur / Editor
Sofía Hernández Chong Cuy

**Kunstopdracht /
Artistic commission**
THE KOKRA FAMILY

Met bijdragen van / Contributors
Moosje M. Goosen
Roland Groenenboom
Reyn van der Lugt
Vivian Sky Rehberg
Nathalie Zonnenberg

Bijchriften / Image credits
Paul van Gennip en / and
THE KOKRA FAMILY

**Redactiecoördinatoren /
Editorial coordinators**
Harriet Foyster
Milou van Lieshout
Wendy van Slagmaat-Bos

**Redactieassistent /
Editorial Assistant**
Yusser al Obaidi

Redacteuren / Copy editors
Annemarie van den Berg
Harriet Foyster

Vertalers / Translators
Milou van Lieshout
Mirjam Linschooten
Marie Louise Schoondergang

Ontwerp / Design
75B

Drukker / Printer
Drukkerij Boonen,
Hamont-Achel, België

Uitgever / Publisher
Kunstinstituut Melly

**Partner crowdfundingcampagne /
Partner crowdfunding campaign**
Creative Funding

Alle rechten voorbehouden.
© 2024 de redacteur, de auteurs
en Kunstinstituut Melly.
All rights reserved.
© 2024 the editor, the writers,
and Kunstinstituut Melly.

ISBN
978-94-91435-95-9

Oplage / Print run, 2024
1000

Beeldmateriaal / Image credits
Alle foto's met dank aan
THE KOKRA FAMILY
tenzij anders vermeld.
All photos by
THE KOKRA FAMILY
unless mentioned otherwise.

Distributie / Distribution
Dit boek is verkrijgbaar bij /
This book is available at:
Kunstinstituut Melly
www.kunstinstituutmelly.nl

Kunstinstituut Melly wordt ondersteund door de Gemeente Rotterdam en het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap. Daarnaast worden onze activiteiten ondersteund door bijdragen van private fondsen en stichtingen, individuele donaties en inkomsten uit entreekaarten en verkoop van publicaties en kunstwerken in beperkte oplage.

Kunstinstituut Melly is supported by the City of Rotterdam and the Ministry of Education, Culture, and Science in the Netherlands. Our activities are also supported through foundation grants, private funds, individual donations, and income from admission tickets, and sales of publications and limited editions.

Deze publicatie is deels ondersteund door het Jaap Harten Fonds en alle donateurs van de crowdfundingcampagne 'Laten we samen het boek "PAUL" publiceren!'

This publication has been supported in part by: het Jaap Harten Fonds and all supporters of the crowdfunding campaign 'Lets publish the book "PAUL" together!'

Kunstinstituut Melly
Witte de Withstraat 50
3012 BR Rotterdam
The Netherlands
+31 (0)10 4110144
office@kunstinstituutmelly.nl
www.kunstinstituutmelly.nl

457_office
Bewegingsmelder/sensor.

225_cellar
Deurdranger.

paul

Een officieuze institutionele geschiedenis
door de handen van Paul van Gennip

An unofficial institutional history through
the hands of Paul van Gennip

9 789491 435959